

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä heinäkuuta 2002

N:o 622—629

SISÄLLYS

N:o		Sivu
622	Tasavallan presidentin asetus kansainvälisen terrorismin rahoituksen torjumisesta tehdyn yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	3427
623	Tasavallan presidentin asetus rikoslain 34 luvun muuttamisesta annetun lain voimaantulosta	3429
624	Valtioneuvoston asetus rikoslain 1 luvun 7 §:n soveltamisesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta	3430
625	Valtioneuvoston asetus energiatuen myöntämisen yleisistä ehdoista	3431
626	Valtioneuvoston asetus puutavaranmittausasetuksen muuttamisesta	3436
627	Maa- ja metsätalousministeriön asetus virallisten mittaajien toimintapiireistä	3438
628	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksen liitteenä olevan maksutaulukon 6 §:n muuttamisesta	3439
629	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus talous- ja velkaneuvontapalvelujen tuottajalle vuonna 2002 maksettavan korvauksen perusteista	3440

N:o 622

Tasavallan presidentin asetus

kansainvälisen terrorismin rahoituksen torjumisesta tehdyn yleissopimuksen voimaansaattamisesta sekä yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Naantalissa 26 päivänä heinäkuuta 2002

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Kansainvälisen terrorismin rahoituksen torjumisesta New Yorkissa 9 päivänä joulukuuta 1999 tehty yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 17 päivänä kesäkuuta 2002 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 28 päivänä kesäkuuta 2002 ja jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin huostaan 28 päivänä kesäkuuta 2002, tulee voimaan 28

päivänä heinäkuuta 2002 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Kansainvälisen terrorismin rahoituksen torjumisesta tehdyn yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2002 annettu laki (558/2002) tulee voimaan 28 päivänä heinäkuuta 2002.

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 74/2002)

3428

N:o 622

3 §
Yleissopimuksen muut kuin lainsäädännön
alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena
voimassa.

4 §
Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä
heinäkuuta 2002.

Naantalissa 26 päivänä heinäkuuta 2002

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Ministeri *Jari Koskinen*

N:o 623

**Tasavallan presidentin asetus
rikoslain 34 luvun muuttamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Naantalissa 26 päivänä heinäkuuta 2002

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Rikoslain 34 luvun muuttamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2002 annettu laki (559/2002) tulee voimaan 28 päivänä heinäkuuta 2002.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä heinäkuuta 2002.

Naantalissa 26 päivänä heinäkuuta 2002

**Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN**

Ministeri Jari Koskinen

N:o 624

Valtioneuvoston asetus

rikoslain 1 luvun 7 §:n soveltamisesta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä heinäkuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ulkoasiainministeriön esittelystä, *muutetaan* rikoslain 1 luvun 7 §:n soveltamisesta 16 päivänä elokuuta 1996 annetun asetuksen (627/1996) 1 §:n 1 momentin 17 kohta, sellaisena kuin se on asetuksessa 510/2002, sekä

lisätään 1 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa asetuksessa 510/2002, uusi 18 kohta seuraavasti:

1 §
Rikoslain 1 luvun 7 §:ä sovellettaessa kansainvälisinä rikoksina pidetään seuraavia rikoksia:

17) sellainen julkiseen paikkaan, valtion laitokseen, julkiseen liikennevälineeseen tai julkisia palveluja tuottavaan laitokseen kohdistuva laiton teko, jota tarkoitetaan terrorististen pommi-iskujen torjumisesta tehdyssä

kansainvälisessä yleissopimuksessa (SopS 60/2002);

18) kansainvälisen terrorismin rahoituksen torjumisesta tehdyssä yleissopimuksessa (SopS 74/2002) tarkoitettu terrorismin rahoittaminen.

Tämä asetus tulee voimaan 28 päivänä heinäkuuta 2002.

Helsingissä 25 päivänä heinäkuuta 2002

Ministeri *Jari Koskinen*

Lähetystöneuvos *Katri Silfverberg*

N:o 625

Valtioneuvoston asetus
energiatuen myöntämisen yleisistä ehdoista

Annettu Helsingissä 25 päivänä heinäkuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä, säädetään 27 päivänä heinäkuuta 2001 annetun valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n nojalla:

1 §

Tuen myöntäminen

Tässä asetuksessa säädetään tarkemmin energiatuen valtion talousarvion mukaisesta myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä.

Tuen myöntämisestä päättää kauppa- ja teollisuusministeriö tai työvoima- ja elinkeinokeskus. Työvoima- ja elinkeinokeskus voi myöntää tukea investointihankkeisiin, joiden hyväksyttävät kustannukset ovat enintään 2 000 000 euroa ja selvityshankkeisiin, joiden hyväksyttävät kustannukset ovat enintään 200 000 euroa. Jos kustannukset ylittävät edellä mainitut summat taikka jos hanke liittyy uuden energiateknologian käyttöönottoon, tuesta päättää kauppa- ja teollisuusministeriö. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi erityisistä syistä pidättää itselleen päätösvalan tämän momentin mukaan työvoima- ja elinkeinokeskuksen toimivaltaan kuuluvassa asiassa.

2 §

Tuettavat hankkeet

Energiatukea voidaan myöntää sellaisiin investointi- ja selvityshankkeisiin, jotka:

- 1) edistävät uusiutuvan energian tuotantoa tai käyttöä;
- 2) edistävät energiansäästöä tai energian tuotannon tai käytön tehostamista;
- 3) vähentävät energian tuotannon tai käytön ympäristöhaittoja; tai
- 4) muutoin edistävät energiahuollon varmuutta ja monipuolisuutta.

Investointihankkeella tarkoitetaan investointia käyttöomaisuuteen sekä siihen liittyvää valmistelua, seurantaa ja tiedotusta.

Selvityshankkeella tarkoitetaan energiakatselmuksia ja -analyyskejä, muita investointeihin liittyviä selvityksiä sekä selvityksiä uuden menetelmän tai palvelun kehittämiseksi.

3 §

Tuen saaja

Energiatukea voidaan myöntää yrityksille, kunnille ja muille yhteisöille.

Jos hankkeen toteuttamiseen osallistuu useampi kuin yksi yritys, kunta tai muu yhteisö, tuki voidaan myöntää ja maksaa yritykselle, kunnalle tai muulle yhteisölle, joka on sitoutunut vastaamaan tuen käytöstä koko hankkeeseen.

4 §

Tuen enimmäismäärä

Myönnettävän tuen osuus hyväksyttävistä kustannuksista, hankekohtaisen harkinnan perusteella, voi olla enintään:

1) energiakatselmuksissa, -analyseissä ja muissa selvityshankkeissa 40 prosenttia;

2) tuulivoimatuotantoa tai aurinkoenergian käyttöä edistävissä investointihankkeissa 40 prosenttia;

3) investointihankkeissa, jotka sisältävät energiaa säästävää taikka uusiutuvan energian tuotantoa tai käyttöä edistävää uutta teknologiaa, 40 prosenttia;

4) investointihankkeissa, jotka sisältävät energiaa säästävää taikka uusiutuvan energian tuotantoa tai käyttöä edistävää tavanomaista tekniikkaa, 30 prosenttia;

5) investointihankkeissa, jotka vähentävät energian tuotannon tai käytön ympäristöhaittoja, 30 prosenttia;

6) energiahuollon varmuutta ja monipuolisuutta edistävissä investointihankkeissa 25 prosenttia.

Edellä 1 momentin 1 kohdan mukaisissa hankkeissa voidaan tukeen myöntää 10 prosentin korotus kunnille, kuntayhtymille ja maakuntien liitoille, milloin hankkeen kohde liittyy kunnan tehtävien hoitoon.

Edellä 1 momentin 2—6 kohdan mukaisten hankkeiden osarahoituksena voidaan käyttää Euroopan aluekehitysrahaston varoja. Rakennusrahasto-ohjelmien hallinnoinnin menettelyjen osalta noudatetaan soveltuvin osin mitä asiasta säädetään rakennusrahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoinnista annetussa laissa (1353/1999) ja rakennusrahasto-ohjelmien kansallisesta hallinnoinnista annetussa asetuksessa (1354/1999).

Sellaiselle 3 §:n 2 momentissa tarkoitettulle yritykselle, kunnalle tai muulle yhteisölle, joka toimii koordinaattorina tuettavassa hankkeessa, voidaan korvata kokonaan sille koordinaatiosta aiheutuneet kustannukset edellyttäen, että koko hankkeen osalta noudatetaan tukipäätöksessä mainittuja enimmäismääriä. Koordinaattorina toimivan on tehtävä valtionavustuslain 7 §:n 2 momentissa mainittu sopimus hankkeen toteuttavan tahon kanssa.

Edellä 1 momentin 6 kohdan mukaisiin

tukiin sovelletaan EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen annettua komission asetusta (EY) n:o 69/2001.

5 §

Tukihakemus

Tukihakemus toimitetaan siihen työvoima- ja elinkeinokeskukseen, jonka toiminta-alueella investointi- tai selvityshanke toteutetaan, ja muissa tapauksissa hakijan kotipaikan mukaan. Investointitukea on haettava ennen käyttöömaisuuden hankkimista taikka tuella rahoitettavan rakentamis-, muutos- tai parannustyön aloittamista. Aloittamisella tarkoitetaan lopullisen investointipäätöksen tekemistä. Selvitystukea on haettava ennen selvityshankkeen aloittamista. Hakemus tulee tehdä työvoima- ja elinkeinokeskuksista sekä kauppa- ja teollisuusministeriöstä saatavalla lomakkeella.

Hakemuksesta ja sen liitteistä tulee ilmetä soveltuvin osin ainakin seuraavat tiedot:

1) hakijan virallinen nimi, osoitetiedot ja yhteisötunnus;

2) hankkeen tavoite, toteuttamissuunnitelma ja -aikataulu;

3) arvio hankkeen energiataloudellisista vaikutuksista sekä hankkeen päästöistä, erityisesti kasvihuonekaasujen päästöistä;

4) arvio hankkeen kannattavuudesta;

5) selvitys uutta teknologiaa edustavissa hankkeissa teknologian uutuusarvosta sekä arvio hankkeen vaikutuksista teknologian kaupallistamisen ja käyttöönoton edistämiseen;

6) arvio työllisyysvaikutuksista;

7) hankkeen kustannusarvio, rahoitussuunnitelma ja tiedot mahdollisista leasing-sopimuksista;

8) kaupparekisteriote;

9) viimeisimmän tilikauden toimintakertomus, tuloslaskelma ja tase tilintarkastajan lausuntoineen; sekä

10) selvitys haetuista ja myönnettyistä muista julkisista tuista mukaan lukien Euroopan unionin myöntämät tuet kyseiseen hankkeeseen.

6 §

Investointihankkeen hyväksyttävät kustannukset

Investointihankkeen hyväksyttäviä kustannuksia ovat:

- 1) valmistelu- ja suunnittelukustannukset;
- 2) rakennusten sekä koneiden ja laitteiden hankinnasta ja asennuksesta sekä niiden muut- ja korjaustöistä aiheutuvat kustannukset;
- 3) välittömästi investointiin liittyvien maa-alueiden hankinnasta ja sähköjohtojen rakentamisesta aiheutuvat kustannukset; maa-alueiden hankinnasta aiheutuvat kustannukset voivat olla enintään 10 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista;
- 4) kaukolämpöverkkoon liittämistä aiheutuvan putken rakentamisesta aiheutuvat kustannukset;
- 5) rakennusteknisistä töistä ja rakennustöiden valvonnasta aiheutuvat kustannukset;
- 6) raivaus- ja maanrakennusteknisistä töistä aiheutuvat kustannukset;
- 7) käyttöönotosta ja käyttöönoton edellyttämisestä käyttöhenkilökunnan koulutuksesta aiheutuvat kustannukset;
- 8) hankkeen tiedottamisesta aiheutuvat kustannukset; sekä
- 9) investoinnin seurannasta aiheutuvat kustannukset.

7 §

Investointihankkeen hyväksyttävien kustannusten tarkennuksia ja rajauksia

Palkkakustannusten määrä lasketaan avustuksensaajan työajanseurannan perusteella laskettujen käytetyn työajan palkkojen ja välillisten työvoimakustannusten yhteismäärän perusteella. Välillisten työvoimakustannusten määräksi katsotaan todelliset välilliset kustannukset, kuitenkin enintään 50 prosenttia käytetyn työajan palkoista.

Lämmönjakeluverkoston rakentamisesta aiheutuvat kustannukset hyväksytään vain uutta teknologiaa sisältävissä verkostohankkeissa.

Tukea voidaan myöntää käyttöomaisuuden hankintaa vastaavasta vuokraamisesta aiheutuvista enintään viiden vuoden ajalta kerty-

vistä menoista. Leasing-sopimuksessa tai vastaavassa vuokrasopimuksessa laskentaperusteena käytetään sopimuksen koko vuokratuokalle laskettua keskimääräistä kuukausivuokraa. Menoina voidaan hyväksyä enintään hankinnan ostohintaa vastaavat vuokramenot. Tuen saajan maksama käsiraha hyväksytään menoksi edellä mainitulla tavalla lasketun vuokran lisäksi.

Investointihankkeen hyväksyttäviä kustannuksia eivät ole tuen saajan yleiskustannukset, edustusmenot, rakennusaikaiset korot, liittymismaksut sekä arvonnlisäverotuksessa vähennettävät tai palautuksena saatavat verot.

8 §

Selvityshankkeen hyväksyttävät kustannukset

Selvityshankkeen hyväksyttäviä kustannuksia ovat:

- 1) hankkeen suorittamiseen osallistuneiden henkilöiden palkat ja niihin liittyvät välilliset työvoimakustannukset;
- 2) laite-, tarvike- ja ohjelmistokustannukset;
- 3) matkakustannukset;
- 4) hankkeen aiheuttamat tiedotuskustannukset;
- 5) muut hankkeen aiheuttamat välittömät kustannukset; sekä
- 6) yleiskustannukset.

9 §

Selvityshankkeen hyväksyttävien kustannusten tarkennuksia ja rajauksia

Palkkakustannusten määrä lasketaan avustuksensaajan työajanseurannan perusteella laskettujen käytetyn työajan palkkojen ja välillisten työvoimakustannusten yhteismäärän perusteella. Välillisten työvoimakustannusten määräksi katsotaan todelliset välilliset kustannukset, kuitenkin enintään 50 prosenttia käytetyn työajan palkoista.

Laite- ja tarvikekustannuksista voidaan hyväksyä vain hankkeelle kohdistuvat kustannukset todellisten nettohankintahintojen mukaan. Hankkeeseen käytetyt määrät ja niiden hinnat on voitava todentaa laskuista ja varastokirjanpidosta. Jos pelkästään hankkeen

toteuttamiseen käytetyillä koneilla, laitteilla ja ohjelmistoilla ei ole jäännösarvoa, hyväksytään ne todellisten nettohankintakustannusten mukaan. Muussa tapauksessa hyväksytään vain kohtuullisiksi katsottavat käyttökustannukset, vuokra tai leasing-maksut.

Matkakustannukset hyväksytään enintään kulloinkin voimassa olevien verohallituksen hyväksymien verottomien korvausten mukaisina. Ulkomaanmatkat sekä osallistumismatkat konferensseihin, seminaareihin ja kansainvälistymistä edistäviin tapahtumiin tulee sisällyttää hakemuksen kustannusarvioon.

Muina välittöminä kustannuksina hyväksytään hankkeen edellyttämät vieraat palvelut, kuten konsultti- ja asiantuntijapalvelut, tietohallintopalvelut, konevuokrat, laitevuokrat, käännös- ja tulkkaukuskustannukset sekä tulosten julkistamiseen liittyvät kustannukset.

Yleiskustannusten määräksi hyväksytään enintään 10 prosenttia palkkojen ja välillisten työvoimakustannusten yhteismäärästä.

Selvityshankkeen hyväksyttävistä kustannuksista eivät ole edustusmenot, vapaaehtoiset henkilövakuutukset, pankki- ja rahoituskustannukset, toimistolaitteiden, autojen ja muiden vastaavien kestokulutushyödykkeiden hankintakustannukset sekä arvonalisäverotuksessa vähennettävät tai palautuksena saatavat verot.

10 §

Tuen maksaminen

Tuki maksetaan hakemuksesta jälkikäteen hankkeen edistymisen ja toteutuneiden maksettujen kustannusten perusteella yhdessä tai useammassa erässä, jotka mainitaan myöntöpäätöksessä. Viimeinen maksatuserä on vähintään 20 prosenttia myönnetystä tuesta. Hankkeessa, jossa on leasing-kustannuksia tai vastaavia kustannuksia, yksittäisten maksatuserien tukiprosentti voi vaihdella tuen 4 §:n mukaisen enimmäisprosentin puitteissa.

Tuen maksatusta haetaan lomakkeella. Hakemus viimeisen tukierän maksamiseksi (lopputilityks) tulee toimittaa tuen myöntäjälle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hanke on toteutettu. Lopputilitys tehdään kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistamalla lomakkeella.

Investointihankkeissa tulee jokaisen maksatushakemuksen yhteydessä esittää tuen saajan edustajan tai valvojan lausunto siitä, että hanke on siinä vaiheessa, mikä on tuen myöntöpäätöksessä määrätty maksatuksen edellytykseksi. Tuen saajan tulee esittää myös selvitys hankkeen siihen mennessä toteutuneista kustannuksista. Tuen ensimmäisen erän maksatushakemuksessa tulee lisäksi esittää selvitys hankkeen kokonaisrahoituksesta sekä selvitys tuen kohteena olevan omaisuuden vakuuttamisesta vahingon varalta.

Selvityshankkeissa tuen saaja on velvollinen lopputilityksen yhteydessä antamaan loppuraportin hankkeen tuloksista ja niiden hyödyntämismahdollisuuksista.

Lopputilityksestä tulee hyväksytyyn tilintarkastajan (KHT, HTM, JHTT) antaa lausunto, jollei tuen myöntäjä toisin tukipäätöksessään määrää. Jos tuen saaja on kunta, kuntayhtymä tai seurakunta, lausunnon antavat sen tilintarkastajat.

Toteutuneiden hyväksyttävien kustannusten jäädessä alle tuen myöntöpäätöksessä mainitun määrän, on lopullisen tuen suuruus tukiprosentin ilmoittama määrä toteutuneista hyväksyttävistä kustannuksista. Hyväksyttyään lopputilityksen tuen myöntäjä maksaa viimeisen maksuerän ja vahvistaa samalla valtiontuen lopullisen määrän.

Erityisistä syistä kauppa- ja teollisuusministeriö voi yksittäistapauksissa poiketa edellä esitetystä maksatusta, tilitysten tarkastamista ja hyväksymistä koskevista ehdoista. Poikkeukset on mainittava tuen myöntöpäätöksessä.

11 §

Omaisuuden käyttörajoitus ja ilmoitusvelvollisuus

Jollei tuen myöntäjä erityisestä syystä toisin päätä, tulee investointituen kohteena ollutta omaisuutta käyttää tukipäätöksessä määrättyyn tarkoitukseen viiden vuoden ajan tuen viimeisen erän maksamisesta eikä omaisuutta saa tuona aikana luovuttaa toiselle tai siirtää toisen omistukseen tai hallintaan.

Tuen saajan on ilmoitettava tuen myöntäjälle käyttörajoituksen noudattamiseen tai omaisuuden käyttöön tukipäätöksessä määrättyyn tarkoitukseen vaikuttavasta olosuhteista.

den muutoksesta välittömästi tapahtuman jälkeen, kuitenkin viimeistään kahden kuukauden kuluttua.

12 §

Tuen ehdot

Sen lisäksi mitä valtion talousarviossa, valtionavustuslaissa ja tässä asetuksessa säädetään, tuen saaja on velvollinen noudattamaan tuen myöntö- ja maksatuspäätöksissä mainittuja muita tuen käyttämistä ja maksamista koskevia ehtoja ja rajoituksia.

13 §

Tarkempien ohjeiden antaminen

Kauppa- ja teollisuusministeriö antaa työvoima- ja elinkeinokeskuksille tarkempia ohjeita tuen myöntämisestä ja maksamisesta.

Helsingissä 25 päivänä heinäkuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2002 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2007.

Tällä asetuksella kumotaan energiatuen myöntämisen yleisistä ehdoista 21 päivänä tammikuuta 1999 annettu valtioneuvoston päätös (29/1999), energiatuen myöntämisen ehdoista 23 päivänä helmikuuta 1999 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (210/1999) sekä työvoima- ja elinkeinokeskusten oikeudesta antaa energiatukea koskevia sitoumuksia 11 päivänä maaliskuuta 1998 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (177/1998). Kumottuja säädöksiä sovelletaan kuitenkin edelleen niiden nojalla myönnettyihin tukiin.

Ylitarkastaja Heli Vuori-Karvia

N:o 626

Valtioneuvoston asetus
puutavaranmittausasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä heinäkuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

kumotaan 22 päivänä helmikuuta 1991 annetun puutavaranmittausasetuksen (365/1991) 13 ja 22 §, sellaisena kuin niistä on 13 § asetuksessa 240/1997,

muutetaan 8 §:n 1 momentti sekä 12, 17 ja 19 §, sellaisina kuin ne ovat mainituissa asetuksessa 240/1997, sekä

lisätään 11 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa asetuksessa 240/1997, uusi 2 momentti seuraavasti:

8 §

Maa- ja metsätalousministeriön tulee ilmoittaa metsäkeskuksille ja Ahvenanmaan maakuntahallitukselle virallisten mittaajien sekä mittauslautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten nimet ja osoitteet.

asiakirjat viipymättä mittauslautakunnan puheenjohtajalle tai hallinto-oikeudelle.

17 §

Asianosaisten maksettavaksi määrätty toimitusmaksu ja tehdasmittaajan maksettavaksi määrätty valvontamittausmaksu suoritetaan Etelä-Suomen lääninhallitukseen.

11 §

Metsäntutkimuslaitos arkistoi virallisen mittaajan ja mittauslautakunnan suorittamia toimituksia koskevat asiakirjat ja antaa niistä pyydytyt otteet ja jäljennökset.

19 §

Asianosaisten maksettavaksi määrätyn toimitusmaksun tultua lainvoimaiseksi mittauskustannuksista lopullisesti päättäneen viranomaisen on toimitettava Etelä-Suomen lääninhallitukselle toimitusmaksun perimistä varten jäljennös maksua koskevasta päätöksestä, jota voidaan käyttää täytäntöönpanokirjana perinnässä. Lisäksi on ilmoitettava, milloin toimitusmaksu on tullut lainvoimaiseksi.

12 §

Kun metsäkeskus on ottanut vastaan virallisen mittauksen toimittamista koskevan pyynnön, sen on viipymättä toimitettava pyyntöön liitetyt asiakirjat viralliselle mittaajalle.

Saattaessaan asian mittauslautakunnan tai hallinto-oikeuden ratkaistavaksi metsäkeskuksen on toimitettava asiassa kertyneet

Tehdasmittaajan maksettavaksi määrätyn valvontamittausmaksun eräännyttyä valvontamittauksen suorittaneen viranomaisen on toimitettava Etelä-Suomen lääninhallitukselle valvontamittausmaksun perimistä varten jäl-

jennös maksua koskevasta päätöksestä, jota voidaan käyttää täytäntöönpanokirjana perinnässä.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2002.

Helsingissä 25 päivänä heinäkuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Hallitussihteeri Vilppu Talvitie

N:o 627

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
virallisten mittaajien toimintapiireistä**

Annettu Helsingissä 25 päivänä heinäkuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 22 päivänä helmikuuta 1991 annetun puutavaranmittauslain (364/1991) 5 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 582/2002:

1 §

Toimintapiirit

Virallisten mittaajien toimintapiirit (mittaajapiirit) ovat seuraavat:

1) Läntiseen mittaajapiiriin kuuluvat Rannikon, Lounais-Suomen, Hämeen-Uudenmaan, Pirkanmaan ja Etelä-Pohjanmaan metsäkeskusten toimialueet sekä Ahvenanmaan maakunta.

2) Itäiseen mittaajapiiriin kuuluvat Kaakkois-Suomen, Etelä-Savon, Keski-Suomen, Pohjois-Savon ja Pohjois-Karjalan metsäkeskusten toimialueet.

3) Pohjoiseen mittaajapiiriin kuuluvat Kainuun, Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin metsäkeskusten toimialueet.

2 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan virallisten mittaajien toimintapiireistä 25 päivänä maaliskuuta 1996 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (182/1996).

Helsingissä 25 päivänä heinäkuuta 2002

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

Hallitussihteeri *Vilppu Talvitie*

N:o 628

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus**Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksen liitteenä olevan maksutaulukon 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä heinäkuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeriö on
muuttanut Patentti- ja rekisterihallituksen maksullisista suoritteista 21 päivänä marraskuuta 2001 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksen (1027/2001) liitteenä olevan maksutaulukon 6 §:n, sellaisena kuin se on asetuksessa 86/2002, seuraavasti:

6 §		säilytysmaksu jokaiselta mallikapaleelta	
<i>Mallioikeusasiat</i>			40 €
Hakemusmaksu	154 €	jos uudistamismaksu suoritetaan kuluvan rekisteröintikauden päätyttyä	40 €
Lisämaksut hakemuksen yhteydessä luokkamaksu jokaiselta luokalta ensimmäisen luokan jälkeen, johon malli luokitetaan	40 €	Maksu mallirekisteriin tehtävästä merkinnästä, kultakin merkinnältä.	36 €
yhteisrekisteröintimaksu jokaiselta mallilta ensimmäisen jälkeen	84 €	Maksu mallirekisteröinnin muuttamisesta hakemuksen perusteella kultakin mallilta	154 €
säilytysmaksu jokaiselta mallikapaleelta	40 €	Jos pyyntö mallirekisteriin tehtävästä merkinnästä esitetään mallin rekisteröinnin uudistamishakemuksen yhteydessä, maksu merkinnästä peritään 50 %:lla alennettuna.	
kuulutusmaksu jokaiselta jätetyltä kovalta ensimmäisen jälkeen	36 €	Muutoksenhakumaksu	150 €
Uudelleen käsittelymaksu	40 €	Etuoikeustodistus	17 €
Uudistamismaksu		Diaaritodistus	10 €
ensimmäiseltä kerralta	229 €	Oikeaksi todistaminen	10 € +
toiselta kerralta	325 €		1 €/sivu
kolmannelta kerralta	350 €	Rekisteriote	15 €
neljänneltä kerralta	360 €		
Lisämaksut uudistamishakemuksen yhteydessä			
luokkamaksu jokaiselta luokalta ensimmäisen luokan jälkeen, johon malli luokitetaan	40 €		
yhteisrekisteröintimaksu jokaiselta mallilta ensimmäisen jälkeen	84 €		

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2002.

Helsingissä 18 päivänä heinäkuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Hallitusneuvos Timo Pekkarinen

N:o 629

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
talous- ja velkaneuvontapalvelujen tuottajalle vuonna 2002 maksettavan korvauksen
perusteista

Annettu Helsingissä 25 päivänä heinäkuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 4 päivänä elokuuta 2000 talous- ja velkaneuvonnasta annetun lain (713/2000) 4 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään lääninhallituksen kanssa sopimuksen tehneelle talous- ja velkaneuvontapalvelujen tuottajalle valtion varoista palvelujen tarkoituksenmukaisesta tuottamisesta maksettavasta peruskorvauksesta, lisäkorvauksesta ja velkasovinto-ohjelmaan liittyvästä korvauksesta sekä niiden perusteista.

Talous- ja velkaneuvontapalveluiden tuottamisesta aiheutuvat kustannukset korvataan valtion vuoden 2002 talousarvioon tätä tarkoitusta varten varatun määrärahan rajoissa.

2 §

Korvausten maksaminen

Kuluttajavirasto maksaa korvaukset talous- ja velkaneuvontapalvelujen tuottajana toimivalle kunnalle. Muulle palvelun tuottajalle korvaukset maksaa lääninhallitus.

Lääninhallitus toimittaa Kuluttajavirastolle jäljennöksen palvelujen tuottajan kanssa tehdystä sopimuksesta tammikuun loppuun mennessä ja velkasovinto-ohjelmaan liittyvät päätökset syyskuun loppuun mennessä.

Korvaukset maksetaan viimeistään maaliskuun 15 päivänä yhdessä erässä kuitenkin siten, että velkasovinto-ohjelmaan liittyvät korvaukset maksetaan viimeistään marraskuun 15 päivänä.

3 §

Peruskorvaus

Talous- ja velkaneuvontapalvelujen tuottamisesta maksettava peruskorvaus on 0,66 euroa vuodessa toimialueen asukasta kohden.

Asukasluvuna otetaan huomioon kunnan väestötietolain (507/1993) 18 §:n mukainen asukasluku peruskorvauksen maksamista edeltävän vuoden alussa.

4 §

Lisäkorvaus

Lisäkorvaus kohdistetaan lääninhallituksittain seuraavasti: Etelä-Suomen lääni 51 945,54 euroa, Länsi-Suomen lääni 51 945,54 euroa, Itä-Suomen lääni 26 945,54 euroa, Oulun lääni 26 945,54 euroa, Lapin lääni 26 945,54 euroa ja Ahvenanmaan maakunta 6 736,36 euroa.

Palvelun tuottajalle voidaan maksaa lisäkorvausta lääninhallituksen tarveharkinnan

perusteella, mikäli palvelujen saatavuuden varmistaminen sitä edellyttää. Lisäkorvauksen perusteita lähinnä ovat neuvonta-alueen laajuus ja vireillä olevista talous- ja velkaneuvonta-asioista aiheutuvat erityiset kustannukset. Lisäkorvauksen määrästä sovitaan palvelujen tuottajan kanssa tehtävässä sopimuksessa.

5 §

Velkasovinto-ohjelmaan liittyvä korvaus

Velkasovinto-ohjelmaan liittyvänä korvauksena kohdistetaan 572 500 euroa lääneihin niiden 3 §:n 2 momentin mukaisen asukasluvun suhteessa.

Palvelun tuottajalle voidaan korvausta maksaa lääninhallituksen tarveharkinnan pe-

Helsingissä 25 päivänä heinäkuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

rusteella kuitenkin edellyttäen, että palvelun tuottaja käyttää korvauksen henkilöstöresurssien vahvistamiseen ja kohtuullisten yleiskulujen kattamiseen. Korvauksen määrästä sovitaan palvelun tuottajan kanssa tehtävässä sopimuksessa.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2002.

Tällä asetuksella kumotaan talous- ja velkaneuvontapalvelujen tuottajalle maksettavan korvauksen perusteista 21 päivänä joulukuuta 2000 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön asetus (1204/2000) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Hallitusneuvos Kristian Tammivuori

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 622—629, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904